

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2023.

«ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ»

*«Ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσοδος τοῦ Κυρίου μὲν
Ἰησοῦ Χριστοῦ».*

*Εὐψυχίου μάρτυρος, Βαδίου ιερομάρτυρος,
τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων.*

ἔτος 16^ο Τεύχος 697

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Φιλιπ.4,4-9)
Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- θεολόγου

« Χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε, πάλιν ερώ χαίρετε.
Το επιεικές υμών γνωσθήτω πάσιν ανθρώποις. Ο Κύ-
ριος εγγύς...ά και εμάθετε παρελάβετε και ηκούσατε
και είδετε εν εμοί, ταύτα πράσσετε..» (Φιλιπ.4,4-5-4,9)

Στο υπέροχο σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα, ύ-
στερα από ενδελεχή μελέτη, δυο έννοιες αποτυπώθη-
καν στην καρδιά μου: « **χαίρετε εν Κυρίω**» και «**ά εμά-
θετε και παρελάβετε, ταύτα πράσσετε**». Όπως γίνεται

φανερό ο Απόστολος Παύλος μας μιλάει για τη χαρά, την παράδοση και την ει-
ρήνη. Για το χαμένο μυστικό της χαράς μας μιλά ο Παύλος. Αν κάτι λείπει σήμερα
από τον κόσμο, αυτό είναι η **χαρά**. Αν κάτι λείπει από τα παιδιά και τους νέους,
αυτό είναι η **χαρά**. Αν κάτι λείπει από την καρδιά μας, αυτό είναι η **χαρά**. Το ότι
τρέχουμε, το ότι κάτι ψάχνουμε να βρούμε, ότι αγχωνόμαστε, αυτό σημαίνει ότι
είμαστε κυνηγοί της **χαράς**. Πολλοί από μας ψάχνουμε σε σαλόνια, σε πλούσια
σπίτια να βρούμε τη χαρά. Άλλοι ψάχνουν σε γλέντια, σε ξενύχτια και σε ξεφα-
ντώματα. Κι όμως το τραγούδι της **χαράς**, όπως μας το αναμεταδίδει ο Απόστολος
Παύλος στο αποστολικό ανάγνωσμα της Κυριακής των Βαΐων, ακούγεται μέσα

από μια φυλακή! Τα λόγια του Παύλου «**χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε πάλιν ερώ χαιρέτε**» (Φιλιπ.4,4), που θεωρούνται ύμνος της **χαράς**, γράφτηκαν μέσα στη φυλακή. Φυλακισμένος βρισκόταν ο Παύλος, όταν τραγουδούσε το τραγούδι της **χαράς**, όταν έγραφε την **επιστολή της χαράς**, προς τους Φιλιππησίους επιστολής του. Αλήθεια πως μπορούσε και ήταν χαρούμενος; Είχε το **μυστικό της χαράς**. Και το μυστικό της χαράς είναι ο Χριστός.

Θα περίμενε κανείς, σε μια εποχή ευημερίας, πολιτισμού, απίστευτων επιστημονικών κατακτήσεων και τεχνολογικών επιτευγμάτων, ότι η χαρά θα κυριαρχούσε στη ζωή μας. Θα περίμενε κανείς να συναντά πρόσωπα γελαστά, που αντιμετωπίζουν τη ζωή με αισιοδοξία και βιώνουν τη χαρά στο ζενίθ της. Αντ' αυτού βλέπουμε πρόσωπα κατσουφιασμένα, με ζωγραφισμένη πάνω τους την αγωνία, τον πανικό και την ακόρεστη και ανικανοποίητη επιθυμία. Ας μη βιαστούμε να πούμε ότι αυτό οφείλεται στα προβλήματα της ζωής, που ίσως στην εποχή μας να είναι οξύτερα. Αυτό συμβαίνει γιατί ο σύγχρονος άνθρωπος αναζητεί τη χαρά σε θολές πηγές, σε δρόμους που δεν υπάρχει. Την αναζητεί στην αμαρτία, στο χρήμα, στην ηδονή, στην εφήμερη δόξα, στις πρόσκαιρες απολαύσεις, στην ικανοποίηση των κατώτερων ενστίκτων του. Η χαρά για την οποία ομιλεί σήμερα ο Παύλος είναι η εν Κυρίω χαρά. Με τον Κύριο ζει ο Παύλος τη χαρά, όχι για μια στιγμή, που ζει σε ψεύτικους παραδείσους και μετά βυθίζεται στην κόλαση, αλλά παντοτινή αναφέρεται χαρά πιστού χριστιανού.

Τι άλλο μειώνει τη χαρά από το σύγχρονο άνθρωπο; Είναι η υπερβολική αγωνία για τη ζωή, το άγχος για τα υλικά και τα βιοτικά. Σαν να κρύβεται η χαρά και η ευτυχία στην κοιλιά, στα ποτά και τα ξενύχτια. Η κοσμική χαρά μετατρέπεται σε δυστυχία. Η ηδονή γίνεται οδύνη, η γιορτή μεταβάλλεται σε τραγωδία. Με μια λέξη η ζωή γίνεται προβληματική. Κι όμως ο Παύλος τονίζει: **Μηδέν αγωνία! Μηδέν άγχος! Μηδέν απελπισία!** «**Μηδέν μεριμνάτε, αλλ' εν παντί τη προσευχή και τη δεήσει μετά ευχαριστίας τα αιτήματα υμών γνωριζέσθω προς τον Θεό**» (Φιλιπ.4,6). Αυτός ο Χριστός της δύναμης και της ελπίδας, δεν μπορεί να μας τακτοποιήσει και κάποιο μικρό μας πρόβλημα, σύμφωνα πάντοτε με το συμφέρον της ψυχής μας; «**Μηδέν μεριμνάται**» τι σημαίνει; Ο Θεός μεριμνά για μας. Ας κρεμάσουμε πάνω στο Σταυρό της Αγάπης, πάνω στο Χριστό της δύναμης όλα τα προβλήματά μας. Θα βρούμε πράγματι λύση, αν κρεμάμε την ελπίδα μας στο Χριστό; Ναι, αρκεί να μη θέλουμε τη λύση, που εμείς σκεφτήκαμε, αλλά τη λύση που εμάς συμφέρει. Αρκεί να εμπιστευόμαστε τα αιτήματά μας στο Θεό με την προσευχή «**Εν παντί τη προσευχή και τη δεήσει μετά ευχαριστίας τα αιτήματα τα αιτήματα υμών γνωριζέσθω προς τον Θεό**» (Φιλιπ.4,6). Προσοχή, η προσευχή δεν είναι

μόνο δέηση, είναι και ευχαριστία. Αν ευχαριστούμε το Θεό για όσα μας έχει δώσει, τότε θα μας δώσει και όσα στο παρόν του ζητάμε και στο μέλλον θα χρειαζόμαστε.

Τι άλλο μειώνει τη χαρά μας; Η **ταραχή**, ταραχή απ'έξω, ταραχή κι από μέσα. Απ'έξω ζούμε σε έναν κόσμο γενικά ταραγμένο, γεμάτο μίση και πολέμους, γεμάτο ψευτιά και απάτη. Γεμάτο κακότητα κι εγκληματικότητα. Γεμάτο σκοπιμότητα και κερδομανία. Πώς να χαίρεσαι όταν ζεις σε έναν τέτοιο κόσμο; Και όμως! Αν σε όλες τις καρδιές, αν σε όλα τα σπίτια, σε όλο τον πλανήτη μας στεκόταν πραγματικά ο Σταυρός, σαν πίστη και λατρεία, ως φιλοσοφία ζωής, αμέσως θα κερδίζαμε την ασφάλεια και την ειρήνη, θα σταματούσε η **Ταραχή**. Σταυρός ίσον ειρήνη. Ειρήνη Χριστού, μηδέν φόβος, μηδέν τρόμος, άρα ευλογημένη χαρά.

Ο μέγας Απόστολος Παύλος, όπως σας είπα στην αρχή, εστιάζει στο σημερινό ανάγνωσμα και σε μια εξίσου μεγάλη υποχρέωση των χριστιανών. **«α και εμάθετε και παρελάβετε και ηκούσατε και είδετε εν εμοί, ταύτα πράσσετε, ο Θεός της ειρήνης έσται μεθ' υμών»**. (Φιλιπ.4,9). Περάσαμε με τη χάρη του Θεού, τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή και απόψε υποδεχόμαστε το Νυμφίο Χριστό, που έρχεται προς το Πάθος για τη σωτηρία μας. Θα **«συμπορευθούμε»** μαζί Του, συνοδεύοντάς Τον στην επίγεια Ιερουσαλήμ, για να μας οδηγήσει Εκείνος στην ουράνια Ιερουσαλήμ. Θα μπορέσουμε, βέβαια, κι αυτή τη χρονιά να ακολουθήσουμε πιστά το Χριστό στο Πάθος και τη δόξα Του. Μπορούμε να το πραγματοποιήσουμε, αν συμπορευόμαστε με το Χριστό. Μπορεί να πραγματοποιηθεί από εκείνους, που ζουν και πορεύονται **« συν πιστοίς Αγίοις »**. Αυτό μας το βεβαιώνει σήμερα ο Απόστολος Παύλος: **« ά και εμάθετε και παρελάβετε...ταύτα πράσσετε »** (Φιλιπ.4,9). Όσα, λοιπόν, μάθαμε και παραλάβουμε και ακούσαμε και είδατε σε μένα, αυτά να πράξετε. Καλώντας ο Παύλος τους Φιλιππησίους να ακολουθούν εκείνα, που με όλους τους τρόπους πήραν από αυτόν, υπογραμμίζει κατά πληρέστερο τρόπο την έννοια της **Παράδοσης**, θεμελιακής κατηγορίας στη ζωή της Ορθοδοξίας. Είναι σημαντικό ότι ο Παύλος δε συνιστά απλά να διαφυλάξουν την παράδοση, δηλαδή όσα πήραν από εκείνον, αλλά τους ζητάει και να τα εφαρμόσουν. Άρα μιλάει για πράξη και ζωή. Τους προτρέπει να ζήσουν. Γιατί ακριβώς αυτό είναι η Εκκλησία ως Ορθοδοξία. Μια αδιάκοπη συνέχεια ζωής, που εκφράζεται με τον όρο Παράδοση. Η πορεία της Εκκλησίας, ως σώματος Χριστού, μέσα στους αιώνες δε συνιστά μετάδοση σε κάθε νέα γενιά μιας άψυχης μαρτυρίας, που περιορίζεται σε μερικά ομολογιακά κείμενα. Είναι μετάδοση μιας εμπειρίας μέσα στην οποία συνεχίζεται εν Αγίω Πνεύματι η ζωή Του Χριστού.

Με τη σάρκωση Του ο Λόγος του Θεού και την είσοδό Του στην ιστορία, έφερε ένα νέο τρόπο ζωής στον κόσμο, τη δική Του ζωή, μια ζωή μέσα στη Χάρη του Θεού χωρίς αμαρτία. Καλεί κάθε άνθρωπο να ενταχθεί στο Σώμα Του, στην Εκκλησία, με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος, και αυτός αυτή τη ζωή, που κρατεί τον άνθρωπο στην κοινωνία του Θεού και σε **Αγάπη και Ειρήνη** με τους αδελφούς του. Όπου υπάρχει αυτός ο τρόπος ζωής: **«και ο Θεός της ειρήνης είναι μαζί μας»**(Φιλιπ.4,9) μας βεβαιώνει ο Απόστολος Παύλος, ο Θεός της ειρήνης είναι μαζί μας. Η παράδοση της Εκκλησίας εμφανίζεται ως προσωπικό γεγονός στην ιστορία. Πραγματοποιείται στο λόγο και το βίο του Παύλου και όλων των Αγίων μας. Οι Άγιοι είναι γνήσιοι μαθητές του Χριστού και πιστά τέκνα της Εκκλησίας. Η ζωή των Αγίων συνιστά την ευθεία γραμμή της παράδοσης μέσα στο χρόνο. Γι'αυτό και η Ορθοδοξία χωρίς Αγίους είναι αδιανόητη.

Παράδοση γνήσια υπάρχει, λοιπόν, όπου υπάρχουν και Άγιοι, οι αληθινοί και αυθεντικοί φορείς της. Αλλά, αγαπητοί μου, τούτο δεν μπορεί να συμβεί έξω από την Εκκλησία, την Εκκλησία των Αγίων. Εδώ να τονίσω πως είναι γεγονός, ότι μόνο όπου έχει αλλοιωθεί η ουσία της Παράδοσης, εκεί κι όλα τα εξωτερικά στοιχεία γίνονται μέσα διασπαστικά. Τούτο άλλωστε συνέβη στη Δύση, όπου η αλλοίωση της Παράδοσης οδήγησε στο σχίσμα των Εκκλησιών σε ανατολική και δυτική. Σύμφωνα με τους αγίους Πατέρες μας, όπου εμφανίζεται αίρεση, εκεί έχει προηγηθεί αλλοίωση της Παράδοσης, ως ζωής εν Χριστώ.

Αδελφοί μου, όσα μας λέγει ο Παύλος, όσα είναι αληθινά, όσα είναι σεμνά, όσα είναι δίκαια, όσα είναι προσφιλή στο Θεό, αυτά να συλλογίζομαστε και να προσέχουμε και έτσι να τα εφαρμόζουμε και στη ζωή μας: **«το λοιπόν, αδελφοί, όσα εστίν αληθή, όσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα αγνά, όσα προσφιλή, όσα εύφημα ει τις αρετή και ει τις έπαινος, ταύτα λογίζεσθε»**.(Φιλιπ.4,9). Όλες αυτές οι πνευματικές παρακαταθήκες που δίνει ο Παύλος στους Φιλιππησίους, αναφέρονται ουσιαστικά σε ένα θέμα, στην καθαρότητα και την αγιότητα των σκέψεων και των πράξεών μας. Ας στρέψουμε το νου και την καρδιά μας στον ερχόμενο Βασιλέα. Ας Το υποδεχτούμε όχι τόσο με βία και πρόσκαιρα αισθήματα, αλλά με ιερά βιώματα. Σε λίγο αρχίζει η Μεγάλη Εβδομάδα, θα αντικρίσουμε του Κύριο της ζωής μας πάνω στο Σταυρό. Ας του προσφέρουμε όχι μόνο τα δάκρυα και τα άνθη μας, αλλά την καρδιά μας και την αγάπη μας. Να γίνει η καρδιά μας ιερό όχημα για να έλθει μέσα της ο Χριστός. Να πονέσουμε όχι μόνο για τα δικά Του πάθη, αλλά και για τις δικές μας αμαρτίες και ας Τον παρακαλέσουμε να μας κάνει νέους ανθρώπους. Καλή Μεγάλη Εβδομάδα! Καλή Ανάσταση! **«χαίρετε πάντοτε εν Κυρίω»** (Φιλιπ.4,1). **ΑΜΗΝ.**